

Kommittédirektiv

Utveckling av innovations- och entreprenörskapsklimatet

**Dir.
2015:10**

Beslut vid regeringssammanträde den 5 februari 2015

Sammanfattning

Ett konkurrenskraftigt och dynamiskt näringsliv är grunden för tillväxt och jobbskapande. Förmågan att vara innovativ och att sälja unika och kunskapsintensiva varor och tjänster är avgörande för Sveriges ekonomi och svenska företags tillväxt. För att långsiktigt säkra svensk konkurrenskraft behövs fler nya och befintliga företag som kan och vill höja sig i värdekedjan, dvs. ägna sig åt aktiviteter med högt förädlingsvärde, och som når framgångar på internationella marknader.

Den ökade globala konkurrensen och handeln innebär såväl utmaningar som stora möjligheter. Behovet av innovativa och resurseffektiva lösningar på samhällsutmaningar kan innebära stora möjligheter för näringslivets utveckling och tillväxt. Globaliseringen ställer dock även höga krav på goda och förutsebara regelverk, sund konkurrens och goda villkor för utveckling av idéer och företag.

För att säkerställa att villkoren för entreprenörskap och innovationer i Sverige är ändamålsenliga, effektiva och fortsatt internationellt konkurrenskraftiga bör en översyn göras av såväl regelverk som de innovations- och entreprenörskapsfrämjande insatserna, samt möjligheter till ökad samverkan. En särskild utredare ges därför i uppdrag att identifiera hinder och möjligheter samt lämna förslag på åtgärder, för att förbättra och utveckla innovations- och entreprenörskapsklimatet i Sverige.

Utredaren ska bl.a.

- göra en översyn av hur centrala ramvillkor påverkar förutsättningarna för entreprenörskap, innovation och omställningsförmåga och vid behov lämna förslag på förbättringar av ramvillkoren,
- redogöra för hur beskattningen av entreprenörer och ägare av företag är utformad i ett urval av viktiga konkurrentländer,
- göra en översyn av vissa regler för företagsrekonstruktion och lämna de förslag till författningsändringar som behövs,
- se över, analysera och lämna förslag på hur det svenska innovations- och företagsfrämjande stödet kan samordnas och effektiviseras, med särskilt fokus på tillväxt i företag inklusive internationalisering,
- utreda hur man inom ramen för befintliga strukturer kan öka möjligheterna till samverkan mellan universitet och högskolor, institut, offentlig sektor i övrigt och näringsliv och öka nyttiggörandet av forskningsbaserad kunskap,
- analysera hur matchning mellan idéer och entreprenörer möjliggörs i dag, hur licensiering används som ett sätt att kommersialisera vid universitet, högskolor och institut gentemot näringslivet, samt mot bakgrund av analysen lämna förslag på hur detta ytterligare kan förbättras,
- analysera hinder för rörlighet mellan olika sektorer och anställningsformer och mot bakgrund av analysen ge förslag på hur systemen effektivare kan stödja rörlighet,
- analysera och lämna förslag på hur man kan förbättra möjligheterna att utveckla lösningar på samhällsutmaningar genom innovation och entreprenörskap, samt
- analysera och lämna förslag på hur utvecklingen av affärsmodeller inom cirkulär ekonomi kan underlättas, för att underlätta för innovationer som bidrar till en hållbar utveckling.

Utredaren ska genomföra uppdraget i nära dialog med Regeringskansliet (Näringsdepartementet) och en referensgrupp ska knytas till utredaren. Slutsatser från utredarens arbete ska i möjligaste mån förmedlas löpande till Regeringskansliet (Näringsdepartementet), genom t.ex. tematiska seminarier.

Resultat och slutsatser från utredarens arbete ska även förmedlas under hand till det innovationsråd som regeringen avser att inrätta.

Utredningen ska senast den 25 oktober 2015 delrapportera de slutsatser som den bedömer har bäring på regeringens forsknings- och innovationspolitik. Uppdraget ska slutredovisas senast den 15 oktober 2016.

Bakgrund och utgångspunkter

Det är konkurrenskraftiga, innovativa och dynamiska företag som är grunden för jobb och tillväxt. Förmågan att upprätthålla och stärka konkurrenskraften är därmed avgörande för möjligheterna att på sikt säkra hög sysselsättning och en god välfärd. Globaliseringen innebär såväl ökade affärsmöjligheter som ökad konkurrens om resurser, kompetens och marknader. Det ställer krav på ett internationellt konkurrenskraftigt entreprenörs- och innovationsklimat, med såväl goda och förutsebara regelverk som effektiva insatser för att främja individers och företags förmåga och vilja till utveckling, tillväxt och innovation. En offentlig sektor som arbetar systematiskt med innovation för att öka effektivitet och kvalitet samt utveckla innovativa lösningar för att möta samhällsutmaningar kan också bidra på många olika sätt till näringslivets utveckling.

Entreprenörskap är enligt OECD/Eurostat¹ en process där individer och företag försöker skapa värden genom att identifiera och exploatera nya varor och tjänster, processer eller marknader. Sådana entreprenörskapsprocesser är heterogena och kan ske i alla typer av organisationer. Ett centralt entreprenörskapsfenomen är tillväxtorientering i företag som sker i avsikt att utveckla, effektivisera eller expandera verksamheter. Resultaten av sådana ansträngningar kan mätas i form av tillväxt i företag via mått som omsättning, förädlingsvärde, sysselsättning eller produktivitet.

¹ Se t.ex. OECD (2007) A Framework for Addressing and Measuring Entrepreneurship.

Villkoren för entreprenörskap, innovationer och företagande påverkas av en rad faktorer inom olika politikområden. Hur regelverken utformas påverkar incitamenten för entreprenörskap och innovation både direkt, via möjligheter och avkastning och indirekt, via normer och attityder. Företagens och individers förmåga till förnyelse och omställning är vidare starkt beroende av såväl egen som andras kompetens och resurser samt tillgång till nätverk och kapital. Det är därför av stor betydelse att förutsättningarna för investeringar i så kallat kunskapsbaserat kapital, såsom olika typer av immateriella investeringar och aktiviteter relaterade till mjukvara, patent, mönsterskydd (design), varumärken, forskning och utveckling och organisationsutveckling, är gynnsamma. De grundläggande strukturerna i samhället behöver ge goda förutsättningar för viljan och förmågan att engagera sig och investera i verksamheter med stor potential, även om risken för misslyckanden kan vara stor. Ur det offentliga perspektivet är det angeläget att bidra till en samhällsekonomiskt väl avvägd nivå på risk och avkastning, för att underlätta en effektiv allokering av resurserna i ekonomin. Ett effektivt resursutnyttjande kan också bidra till omställningen till en grön och hållbar ekonomi.

Företag av olika storlekar, inriktning och åldrar bidrar till utveckling på olika sätt. Små och medelstora företag är viktiga för jobbskapandet och förnyelsen i näringslivet och ofta viktiga samarbetspartner till större etablerade företag. Samtidigt kan stora bolag vara viktiga kunder till de mindre bolagen. Unga kunskapsintensiva företag är särskilt viktiga för tillkomsten av radikala innovationer. Stora företag är ofta noder i kunskapsintensiva kluster där de i samverkan med en mängd olika aktörer, lokalt och globalt, spelar en central roll för att skala upp verksamheter och nå kommersiell framgång på en världsmarknad. Produktionen av varor och tjänster sker också allt oftare i värdekedjor, där flera producenter bidrar med starkt specialiserade delar till en – ofta internationellt sammansatt – slutprodukt.

Nyföretagandet och entreprenöriella aktiviteter i tidiga faser har ökat i Sverige det senaste decenniet, medan antalet mindre företag som tar steget ut på internationella marknader inte har

uppvisat samma positiva utveckling. Tillväxtorienteringen är förhållandevis låg internationellt sett, men en hög andel av företagen i Sverige är möjlighets- och innovationsdrivna.

Innovationsförmågan är beroende av att kunskap sprids och kombineras på nya sätt. I processer relaterade till nyttiggörande och kunskapsspridning är det viktigt med samverkan och rörlighet mellan universitet, högskola, offentlig sektor i övrigt, näringsliv och stora och små organisationer, men även mellan anställning och företagande.

I dag finns i Sverige olika typer av statliga insatser för att främja innovationer och entreprenörskap. Utgångspunkten är att de offentligt finansierade insatserna ska bidra till ökad innovation, jobb och tillväxt och vara behovsanpassade, resurseffektiva och marknadskompletterande.

I en snabbt föränderlig värld är konkurrenskraften beroende av att man förmår anpassa sig till, och dra nytta av, det omvandlingstryck som uppstår. Det gäller inte bara näringslivet, utan i minst lika hög grad de näringspolitiska redskapen. I takt med att samhället förändras är det därför nödvändigt att kontinuerligt pröva om förutsättningarna kan förbättras. Regelverken behöver kontinuerligt ses över och de näringspolitiska redskapen prövas och anpassas efter nya behov.

Målet är ett dynamiskt klimat som uppmuntrar entreprenörskap, innovationer och företagsutveckling samt stöder och underlättar en nödvändig kontinuerlig utveckling som säkrar Sveriges konkurrenskraft.

Uppdraget när det gäller ramvillkorens påverkan på entreprenörskap, innovation och omställningsförmåga

Ur ett näringspolitiskt och samhällsekonomiskt perspektiv är det av central vikt med väl fungerande institutioner och att företagen ges goda ramvillkor, eftersom ett gynnsamt företagsklimat utgör grunden för konkurrenskraft och tillväxt i landet. I flera internationella jämförelser konstateras att Sverige och det svenska näringslivet är konkurrenskraftigt i olika avseenden bl.a. beträffande ramvillkor och företagsklimat. För att bibehålla och utveckla den svenska konkurrenskraften är det

dock viktigt att kontinuerligt förbättra de villkor och förutsättningar under vilka företagen verkar. Med ramvillkor avses här generella system och regelverk som anger villkor och förutsättningar för att utveckla idéer och kunskap, starta, driva och utveckla företag. Dessa villkor påverkar i hög grad såväl incitament för, och attityder och förhållningssätt till, entreprenörskap som företagens vardag. Villkorens närmare utformning kan vara avgörande för individers och företags centrala beslut om t.ex. investeringar i humankapital, immateriella och materiella tillgångar, lokalisering och anställning. Företagens och företagarnas förmåga till förnyelse och omställning är beroende av fungerande och ändamålsenliga regelverk och tillgången på kompetens och kapital. Detta är i sin tur viktigt för tillväxt och sysselsättning i Sverige.

En viktig aspekt när det gäller ramvillkor är även regelverkens utformning. Syftet är att regelverken ska vara så enkla, tydliga och ändamålsenliga som möjligt. Det är viktigt att kontinuerligt arbeta med att identifiera problem och hinder i lagstiftning och regelverk samt med otydliga och administrativt betungande bestämmelser som kan motverka ett gynnsamt och dynamiskt företagsklimat.

Ramvillkor omfattar dock inte bara rättsliga regelverk. Det kan även handla om administrativa system som företagen har att hantera i sin vardag, för att t.ex. sköta betalningar och fakturering och hantera blanketter. Det kan också handla om graden av offentlig kontroll och tillsyn över företagens verksamhet eller produktion. Möjligheten för företagen att få tillgång till information och service som krävs för verksamheten kan också i hög grad påverka förutsättningar att starta och driva företag. Myndigheternas tillgänglighet och service har därför stor betydelse när det gäller att skapa goda ramvillkor för företag.

Ramvillkoren påverkar således entreprenörskap, innovation och företagets konkurrensförutsättningar på flera sätt. Olika element antas ha olika effekter på företagandet i ett land.

Utredaren ska därför

- göra en översyn av hur centrala ramvillkor påverkar förutsättningarna för entreprenörskap, innovation och om-

ställningsförmåga och vid behov lämna förslag på förbättringar av ramvillkoren, samt

- redogöra för hur beskattningen av entreprenörer och ägare av företag är utformad i ett urval av viktiga konkurrentländer. Utöver denna redogörelse omfattar uppdraget inte skatte- och socialavgiftsfrågor.

Uppdraget när det gäller företagsrekonstruktion

En viktig förutsättning för att skapa ett gynnsamt klimat för entreprenörer och företag är att det finns en insolvensrättslig lagstiftning som främjar företagande och ansvarsfullt risktagande samt accepterar misslyckanden samtidigt som den motverkar en snedvriden konkurrens och illojala beteenden. För företag som har drabbats av betalningssvårigheter finns möjlighet att beviljas företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion. Syftet med förfarandet är att möjliggöra en andra chans för företag i kris som bedöms ha utsikter till en fortsatt lönsam verksamhet, samtidigt som borgenärerna i regel får en bättre utdelning på sina fordringar än om företaget försätts i konkurs. Genom att livskraftiga företag rekonstrueras kan även stora värden och många arbetstillfällen räddas. Trots detta är antalet företagsrekonstruktioner som beviljas och genomförs litet i förhållande till antalet konkurser.

En förutsättning för att fler krisande företag ska använda sig av företagsrekonstruktion och att antalet lyckade rekonstruktioner ska öka är att borgenärerna har förtroende för institutet. Genom ett regelverk som tar hänsyn till borgenärernas intressen och som borgenärerna känner sig trygga med, bör även företagens möjlighet till krediter och tillväxt förbättras.

Att fler livskraftiga företag i kris inte genomgår en företagsrekonstruktion har även ansetts bero på bl.a. att förfarandet riskerar att bli kostsamt och tidsödande för både gäldenärer och borgenärer. En annan viktig anledning är att det i dag saknas samordning mellan förfarandena vid företagsrekonstruktion och konkurs samt mellan de båda förfarandenas materiella regler. Det finns t.ex. inte någon möjlighet för en rekonstruktion att

direkt övergå i en konkurs. Den bristande samordningen mellan lagen om företagsrekonstruktion och konkurslagen (1987:672) samt de skilda materiella reglerna kan leda till att fel förfarande väljs, både ur det enskilda företagens och ur borgenärernas perspektiv samt även ur ett samhällsekonomiskt perspektiv.

Flera åtgärder har vidtagits för att underlätta för seriösa företagare som har gått i konkurs eller drabbats av överskuldssättning att starta om på nytt eller fortsätta med förnyad kraft. Bland annat överlämnade Nystartsutredningen sitt betänkande F-skuldsanering – en möjlighet till nystart för seriösa företagare (SOU 2014:44). Utredningen har haft i uppdrag att lämna förslag som ger företagare med personligt ansvar för skulder som uppkommit i näringsverksamhet utvidgade möjligheter till skuldsanering.

Utredaren ska därför

- mot bakgrund av ovanstående göra en översyn av lagen om företagsrekonstruktion i syfte att ge fler livskraftiga företag med betalningssvårigheter en möjlighet till en andra chans och lämna de förslag till författningsändringar som behövs.

Vid övervägandena ska en utgångspunkt vara att förfarandet ska ta till vara borgenärernas intresse, men samtidigt leda till fördelar även för de rekonstruerade företagen och för samhälls-ekonomi. Förfarandet ska vara tillämpligt på alla slags företag. Det ska dock vara tillräckligt flexibelt för att kunna hantera olika typer av företag på det sätt som passar respektive företag bäst. Särskilt ska förutsättningarna för mindre och medelstora företag beaktas. Nystartsutredningens slutsatser bör även beaktas inom ramen för denna utrednings analys. Utredaren bör också följa och ta hänsyn till initiativ på EU-nivå.

Utredaren ska överväga om rekonstruktörens roll och befogenheter bör förändras, vilken roll företagsledningen ska ha under en rekonstruktion och hur samspelet mellan företagsledningen och rekonstruktören ska fungera, samt överväga vilken roll domstolen bör ha i rekonstruktionsförfarandet. Därutöver ingår i uppdraget att överväga vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas för att stärka borgenärernas förtroende för rekonstruktionsinstitutet. I detta sammanhang ska utredaren överväga om det finns anledning att införa en möjlighet till

ackord, utan att det finns behov av rekonstruktionsåtgärder i övrigt.

I uppdraget ingår även att utredaren ska föreslå regler som leder till ett mer kostnads- och tidseffektivt förfarande för samtliga inblandade parter. Utredaren ska i detta sammanhang bl.a. överväga hur ansökningsförfarandet ska vara utformat, när och hur en rekonstruktionsplan ska tas fram och beslutas samt vem eller vilka som ska stå för kostnaderna under ett rekonstruktionsförfarande.

Därutöver ska utredaren föreslå hur lagen om företagsrekonstruktion och konkurslagen kan samordnas både materiellt och processuellt, för att åstadkomma en för de inblandade parterna och samhället mer ändamålsenlig ordning.

Utredaren ska göra de internationella jämförelser som anses befogade. Utredaren ska vidare beakta ekonomisk forskning om insolvensrättens effekter på entreprenörsklimatet.

Översynen av lagen om företagsrekonstruktion kan föra med sig nödvändiga följdändringar och ge anledning att överväga utformningen av även andra insolvensrättsliga regler, bl.a. konkurslagen.

Utredaren ska lämna de förslag på författningsändringar som behövs för att genomföra förslagen. En utgångspunkt ska vara att förslagen ska genomföras genom tillägg eller ändringar i befintliga lagar.

Uppdraget när det gäller samordning och effektivisering av det innovations- och företagsfrämjande stödet

Det finns starka kopplingar mellan entreprenörskap och innovationer, och därmed mellan insatserna för att främja dessa. Entreprenöriellt beteende är en viktig förutsättning för innovationer, och innovativa företag är särskilt viktiga för jobbskapande och tillväxt.

Det senaste decenniet har den entreprenöriella nivån, mätt som såväl nyföretagande som entreprenöriell aktivitet, ökat i Sverige och är numera i nivå med jämförbara länder. Men det kvarstår utmaningar, inte minst när det gäller företagens tillväxtorientering och internationalisering. Samtidigt har Sverige

ett jämförelsevis högt utrikeshandelsberoende, vilket kan göra ytterligare statliga insatser för att stärka små och medelstora företags internationalisering relevanta, exempelvis genom regeringens kommande exportstrategi. När det gäller innovationsförmåga har Sverige länge placerat sig högt i ett flertal av de internationella jämförelser som görs. Men många länder gör nu omfattande satsningar för att stärka sitt innovationsklimat, vilket ställer krav på en fortsatt aktiv närings- och innovationspolitik, med utökad samverkan mellan sektorer, verksamheter, nivåer, organisationer och politikområden.

Såväl individer som små och medelstora företag kan ha behov av t.ex. information, rådgivning, finansiering, kompetensutveckling och tillgång till olika nätverk och mötesplatser samt testbäddar för start och expansion av företag. Behoven kan skilja sig mellan regioner, branscher och grupper. Staten har en roll i att tillhandahålla eller finansiera vissa sådana marknadskompletterande tjänster, för att underlätta t.ex. kommersialisering, företagsstart eller tillväxt.

Omvärlden och näringslivet förändras konstant. Det ställer krav på politiken; det måste finnas förutsägbara villkor, men samtidigt en beredskap och förmåga att anpassa såväl ramverk som stödstrukturer kontinuerligt efter näringslivets och samhällets skiftande behov.

De insatser som görs för att stötta innovationer, entreprenörskap och företag är i stora delar nära sammanlänkade och samordningen har ökat på senare år. Samtidigt har det befintliga utbudet av offentligfinansierat företags- och innovationsstöd fått kritik för att vara svåröverskådligt och delvis överlappande. Det är därför angeläget att öka samordningen ytterligare för att bättre ta till vara resurserna, skapa mervärden och bättre möta företags, entreprenörers och innovatörers behov.

Utredaren ska därför

- se över, analysera och lämna förslag på hur det svenska innovations- och företagsfrämjande stödet kan samordnas och effektiviseras, med särskilt fokus på tillväxt i företag inklusive internationalisering.

Utredaren ska lämna förslag på effektiviseringar och förbättringar som leder till bättre samordning och ett mer ändamålsen-

ligt arbete för ökat entreprenörskap, stärkt tillväxtförmåga, ökad internationalisering och ökad innovationskapacitet. Ett särskilt fokus bör ligga på små och medelstora företag med tillväxtpotential, ofta unga kunskapsintensiva företag, men även på att stärka förutsättningarna för kommersialisering av forskningsresultat och idéer med innovationshöjd. Förslagen bör också bidra till att underlätta för företag och individer att orientera sig i systemet.

När det gäller kapitalförsörjning har regeringen aviserat att man avser att göra en översyn. Utredaren ska samordna sig med den översynen.

Uppdraget när det gäller rörlighet, ökad samverkan samt ökat nyttiggörande av forskningsresultat

Rörlighet och samverkan mellan olika sektorer, t.ex. lärosäten och andra delar av offentlig sektor, institut och näringsliv, bidrar ofta till ökat nyttiggörande, ökad kunskapsöverföring och ökad innovationsförmåga. När offentliga stödstrukturer effektivare stimulerar och ger incitament till samverkan och rörlighet kan möjligheterna för kommersialisering och nyttiggörande öka. Rörlighet, mellan organisationer och sektorer eller genom att man går mellan anställning och företagande, påverkas av ett flertal faktorer, där hinder för rörlighet bör analyseras. Även faktorer som meriteringsaspekter och attityder inom såväl universitet och högskolor som näringsliv, samt upplevd risk, är viktiga delar inom detta.

Utredaren ska därför

- utreda hur man inom ramen för befintliga strukturer kan öka möjligheterna till samverkan mellan universitet och högskolor, institut, samt offentlig sektor i övrigt och näringsliv och öka nyttiggörandet av forskningsbaserad kunskap,
- analysera hur matchning mellan idéer och entreprenörer möjliggörs i dag, hur licensiering används som ett sätt att kommersialisera vid universitet, högskolor och institut gentemot näringslivet samt mot bakgrund av analysen ge förslag på hur detta ytterligare kan förbättras, samt

- analysera hinder för rörlighet mellan olika sektorer och anställningsformer och mot bakgrund av analysen lämna förslag på hur systemet effektivare kan stödja rörlighet.

Utredaren ska särskilt adressera hur befintliga statliga insatser och incitament för entreprenörskap och innovation effektivare kan främja ovanstående.

Uppdraget när det gäller förmågan att möta samhällsutmaningar

Dagens samhälle står inför utmaningar, på områden såsom klimat, hälsa, åldrande befolkning, energi, transport och urbanisering. Flera samhällsutmaningar delas med andra länder och är av global natur. Genom att inrikta statliga satsningar mot att finna lösningar på samhällsutmaningar, kan man dels få fram sätt att lösa själva utmaningarna, samtidigt som de framtagna lösningarna kan ha potential att nå en global marknad. De företag och samarbetskonstellationer som kan lansera lösningar på utmaningar som är angelägna för många länder har sannolikt stor tillväxtpotential. De lösningar som har ett högt kunskapsinnehåll bedöms kunna ha särskilt stor tillväxtpotential för svensk del. Sådana lösningar kräver inte sällan tvärssektoriella samarbeten, och de kan stimuleras av behovsstyrda satsningar. Offentlig sektor kan här ha en roll att efterfråga lösningar på utmaningar och på olika sätt vara en samverkanspart.

Utredaren ska därför

- analysera och lämna förslag på hur man kan förbättra möjligheterna att utveckla lösningar på samhällsutmaningar genom innovation och entreprenörskap, samt
- analysera och lämna förslag på hur utvecklingen av affärsmodeller inom cirkulär ekonomi kan underlättas, för att underlätta för innovationer som bidrar till en hållbar utveckling.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska redovisa såväl offentligfinansiella som andra konsekvenser av förslagen. Ett grundläggande syfte med uppdraget är att stärka entreprenörskaps- och innovationsklimatet utifrån olika aspekter. Utredaren ska i sitt arbete beakta att förutsättningarna kan skilja sig mellan t.ex. olika regioner och branscher. Vid utformningen av förslagen ska utredaren beakta de EU-ramverk och riktlinjer som finns för statligt stöd till företag. Till den del förslagen medför negativa offentligfinansiella effekter, ska utredaren föreslå finansiering av förslagen enligt gällande finansieringsprinciper. Utredaren bör även analysera kortsiktiga och långsiktiga effekter som förslagen kan förväntas medföra.

Vidare ska förslagets påverkan på den administrativa bördan för företag redovisas. En analys ska även göras av hur ändrade regler påverkar olika grupper av företag och företagsformer, t.ex. företag i olika sektorer och i olika utvecklingsfaser samt företag av olika storlek.

Även de administrativa konsekvenserna av förslagen för myndigheter och andra offentliga aktörer ska belysas, liksom eventuella kostnadsökningar och finansiering av dessa.

Utredaren ska även särskilt redovisa hur förslagen påverkar jämställdheten mellan kvinnor och män i företagandet och arbetslivet.

Utredaren ska tillämpa riktlinjerna som ges i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska under arbetet samråda med berörda statliga aktörer. Även berörda intresseorganisationer, t.ex. Sveriges Kommuner och Landsting, ska hållas informerade om arbetet.

Utredaren ska också vid behov samråda med relevanta utredningar och med det innovationsråd som utses av regeringen.

Utredaren ska genomföra arbetet i nära dialog med Regeringskansliet (Näringsdepartementet) och regelbundet rapportera till Regeringskansliet (Näringsdepartementet) om hur arbetet fortskrider. En referensgrupp ska knytas till utredaren.

Slutsatser från utredarens arbete ska i möjligaste mån förmedlas löpande, genom t.ex. tematiska seminarier till Regeringskansliet. Resultat och slutsatser från utredarens arbete ska även förmedlas under hand till det innovationsråd regeringen avser att inrätta.

Utredaren ska senast den 25 oktober 2015 till Regeringskansliet (Näringsdepartementet, med kopia till Utbildningsdepartementet) delrapportera de slutsatser man bedömer ha bäring på regeringens forsknings- och innovationspolitik. Uppdraget ska slutredovisas senast den 15 oktober 2016.

(Näringsdepartementet)